

στιγμιότυπα πολέμου γύρω από την ΑΣΟΕΕ

Εδώ και δυόμισια περίπου χρόνια εκτυλίσσεται στην ευρύτερη περιοχή της ΑΣΟΕΕ ένας ακόμη πόλεμος απέναντι στους φτωχούς. Η εικόνα γνώριμη για όσους και όσες ζούμε και κινούμαστε εκεί: Στρατοπέδευση ισχυρών αστυνομικών δυνάμεων, ΜΑΤ, δεητάδες, και ασφαλίτες, κλούβες, δακρυγόνα, αποκλεισμός οικοδομικών τετραγώνων, φασιστικές επιθέσεις, εισβολές στο πανεπιστήμιο, συλλήψεις. Κι από την άλλη κάποιες δεκάδες μεταναστών μικροπωλητών που πουλάνε την πραμάτεια τους διεκδικώντας το αυτονόητο, να εργάζονται για να διασφαλίσουν τη διαβίωσή τους με αξιοπρέπεια.

Στις 8 Απρίλη, 12 μετανάστες και ένας φοιτητής συλλημβάνονται στα περίξ της σχολής στη διάρκεια μιας ακόμη κατασταλτικής επέμβασης με στόχο την πολυδιαφημισμένη «πάταξη του παραεμπορίου». Μετά το ξύλο και τις συλλήψεις, οι κατηγορίες που τους αποδίδονται είναι αυτές της αντίστασης κατά της αρχής και της πρόκλησης σωματικών βλαβών, ενώ οι περισσότεροι μετανάστες κατηγορούνται και για λαθρεμπόριο(!). Με την ολοκλήρωση του αυτοφώρου και την αναβολή της δίκης, 10 από τους μετανάστες οδηγούνται και κρατούνται μέχρι σήμερα χωρίς δίκη, με απόφαση της αστυνομίας, στο Α.Τ. Ομονοίας και στα στρατόπεδα συγκέντρωσης της Αμυδαλέζας και του Ελληνικού.

Σύμφωνα με προεδρικό διάταγμα του 2010, αρκεί πλέον για τους μετανάστες και τις μετανάστριες με ή χωρίς χαρτιά η επίκληση λόγων «δημόσιας ασφάλειας και τάξης» από τον εκάστοτε αστυνομικό διευθυντή, προκειμένου να διαταχθεί διοικητική κράτηση (*δηλ, χωρίς την τέλεση ποινικού αδικήματος). Ξαν να μην έφτανε αυτό, με τη ρατσιστική γνωμοδότηση του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους αποφασίστηκε η επ' αόριστον παράταση της κράτησής τους πέραν του ανώτατου 18μηνου ορίου, εφόσον δεν συναινούν στην απέλασή τους. Για όσους και όσες δεν κατάλαβαν, δεν υπάρχουν πλέον «αυθαιρεσίες» ή «μεμονωμένα περιστατικά». Καθημερινά, η εξαίρεση γίνεται ο κανόνας με το κράτος να οχυρώνεται -και- νομικά πίσω από εξωφρενικά διατάγματα και ρυθμίσεις επεκτείνοντας την ιδεολογική και κατασταλτική επίθεση που έχει εξαπολύσει απέναντι στους μετανάστες και τις μετανάστριες.

Αυτό αποδεικνύουν άλληλωςτε, οι άτυπες «επαναπροωθήσεις» που καταλήγουν σε κατακόμβες νεκρών (βλ. Σάμο, Φαρμακονήσι κ.α.), οι εξευτελισμοί και τα βασανιστήρια στα τμήματα, οι τρομοκρατικές επιχειρήσεις του «Ξένιου Δία» και η κρατική πολιτική των αποκλεισμών. Παράλληλα με την ενεργοποίηση της κατασταλτικής μηχανής, το κράτος διαμορφώνει μια ολόκληρη ιδεολογία γύρω από τους μετανάστες και τις μετανάστριες, ανακαλύπτει εχθρούς και εξωτερικούς εισβολείς, τους στοχοποιεί ως υγειονομική βόμβα και τους εγκληματοποιεί προσδίδοντας σε αυτή καθεαυτή την ιδιότητα του μετανάστη χαρακτήρα ιδιώνυμου εγκλήματος. Σημαντική μερίδα της κοινωνίας με την αδράνεια της, την αποδοχή ή και αναπαραγωγή της κυρίαρχης προπαγάνδας όπως αυτή διαχέεται μέσω θεσμικών μηχανισμών και μέσων ενημέρωσης προσφέρει ακριβώς την πολυπόθητη κοινωνική συναίνεση πάνω στην οποία θα στρωθεί το έδαφος της σκληρύνσης των θεσμών, της καταστολής και των φασιστικών επιθέσεων.

Το όπλο που βγάζουν αυτή τη φορά από το συρτάρι σύσσωμοι κυβερνητικοί και θεσμικοί φορείς καθώς και ο Δήμος της Αθήνας είναι η «απειλή» του παραεμπορίου απέναντι στον «νομοταγή έμπορο και πολίτη» προκειμένου το κράτος να διασφαλίσει τα διαφυγόντα κέρδη από αυτού του είδους την οικονομική δραστηριότητα. Σε αυτό το πλαίσιο, το Υπουργείο Ανάπτυξης προβλέπει σε σχέδιο νόμου την απέλαση των χωρίς χαρτιά μεταναστών/στριών που ασκούν εμπορική δραστηριότητα χωρίς άδεια και παραστατικά και αντίστοιχα, τη φυλάκιση των ντόπιων. Την ίδια περίοδο πληροφορούμαστε ότι πολυεθνικές εταιρείες, όπως είναι ο οίκος Louis Vitton, έχουν στήσει μηχανισμό άμεσης ενεργοποίησης για την νομική υπεράσπιση του brand της εταιρείας και την οικονομική της αποζημίωση σε περιπτώσεις εμπορίου απομιμήσεων. Ακόμη κι αν η αντίδικος είναι μια μετανάστρια μικροπωλήτρια ή ένας έμπορος λαϊκής αγοράς τον πάγκο των οποίων ουδέποτε θα καταδέχονταν να προσεγγίσουν οι πελάτες/ισσες της Vitton και οι λοιποί θαμώνες του Κοθωνακίου. Κάπως έτσι, η κυριαρχία επενδύει πιο πολύ από ποτέ πάνω σε ένα ζήτημα που άλλοτε θα περνούσε αδιάφορο προκειμένου να εμπλουτίσει την αντιμεταναστευτική προπαγάνδα ενισχύοντάς την με ορθολογισμό και νομιμότητα, δηλαδή με βία.

Ταυτόχρονα, ιδιαίτερη σημασία έχει ο κυρίαρχος λόγος και η στρατηγική που αναπτύσσεται τα τελευταία χρόνια στον άξονα της Πατσίων και δη στην ευρύτερη περιοχή της Βικτώριας και της ΑΣΟΕΕ. Και το «πρόβλημα» των μεταναστών μικροπωλητών έχει τοποθετηθεί στο επίκεντρο αυτής της στρατηγικής. Ο Καμίνης, με την αγαστή συνεργασία του Δένδια, εμφανίζεται ως ο πρωτεργάτης των ευρύτερων κατασταλτικών επιχειρήσεων που λαμβάνουν χώρα, ζητώντας μάλιστα και την στρατοπέδευση 2 μόνιμων διμοιριών ΜΑΤ. Η έντονη παρουσία του στρατού κατοχής και οι καθημερινές επιθέσεις στην ΑΣΟΕΕ, συνοδεύονται από συλλήψεις και διαρκείς ελέγχους σε μετανάστες από τους δεκάδες ασφαλιτόμπατσους που περιφέρονται πάνω κάτω στη Χεϋδεν και την πλατεία Βικτωρίας. Μια διαρκής απόπειρα εκκαθάρισης του εδάφους από τους μετανάστες και τις μετανάστριες, που συνοδεύτηκε από τις πολυπόθητες –κατά Καμίνη, κράτος και ΜΜΕ– εκκενώσεις των καταλήψεων Villa Amalias και Πατσίων 61 & Σκαραμαγκά. Στα πλαίσιο της ίδιας στρατηγικής πραγματοποιήθηκε και η πολυδιαφημισμένη «ανάπληση» της πλατείας Βικτωρίας, με καινούργια παγκάκια και λάμπες, αλλά κυρίως με τα τραπεζοκαθίσματα να αυξάνονται ραγδαία. Όλα αυτά σε μια περιοχή που οι άνθρωποι που τρώνε από τα σκουπίδια όλο και αυξάνονται, οι άστεγοι/ες διώχνονται από τις πλατείες, πολλοί κάτοικοι μένουν χωρίς ρεύμα, οι άνεργοι/ες κάνουν ουρές στους ΟΑΕΔ... Σε μια περιοχή, όμως, με έντονη κινηματική ιστορία εδώ και δεκαετίες: από τους κοινωνικούς και ταξικούς αγώνες, τις εξεγέρσεις, τις συγκρούσεις μέχρι τις καταλήψεις κτιρίων και τη δημιουργία αναχωμάτων απέναντι στους φασίστες.

Η περίπτωση της κοινότητας αγώνα που διαμορφώνεται στην ΑΣΟΕΕ τα τελευταία δύομισι χρόνια είναι ένα τέτοιο παράδειγμα. Οι μετανάστες διεκδικούν δημόσιο χώρο, δημόσια παρουσία και λόγο. Η κοινωνική ζύμωση των «από κάτω» σ' αυτή τη γωνιά της πόλης παίρνει μορφή εγκυμονώντας, συμβολικά ή και πραγματικά, τη δυνατότητα της γενίκευσης της, κάτι που πάντα τρώμαζε την κυρίαρχη τάξη και τη θεσμική εξουσία. Οι κοινές συνελεύσεις μεταναστών και ντόπιων, οι πορείες και οι συγκρούσεις, οι συλλογικές κουζίνες, οι προβολές και οι γιορτές αλληλεγγύης ξεδιπλώνουν έναν αγώνα αναπτύσσοντας δεσμούς εμπιστοσύνης. Διαταράσσοντας την κατεστημένη τάξη πραγμάτων που θέλει τους μετανάστες και τις μετανάστριες μια αόρατη και υποταγμένη μάζα ανθρώπων, διασπασμένη και απομονωμένη από το ευρύτερο κοινωνικό σύνολο. Αυτό που στην πραγματικότητα συμβαίνει δύομισι χρόνια τώρα στην ΑΣΟΕΕ είναι μια δυναμική διαδικασία συνύπαρξης, συλλογικής δράσης και κοινωνικοποίησης με όρους ισότητας. Είναι κομμάτι του κόσμου που είμαστε και ψήγμα του κόσμου που ονειρευόμαστε μακριά από εθνικισμούς, χωρίς ιεραρχήσεις και διαχωρισμούς φυλής, φύλου, χρώματος.

Οι 12 μετανάστες που θα δικαστούν στις 25 Ιουνίου αντιμετωπίζοντας το ενδεχόμενο της απέλασης είναι κάποιοι από αυτούς που ξεπέρασαν τη λεπτή γραμμή που χωρίζει τον κόσμο της σιωπής και του φόβου από τον κόσμο του αγώνα και της αξιοπρέπειας. Είμαστε και θα είμαστε μαζί τους...

άμεση απελευθέρωση όλων των μεταναστών & μεταναστριών

αλληλεγγύη στους 13 συλληφθέντες έξω από την ΑΣΟΕΕ

συγκέντρωση αλληλεγγύης

Τετάρτη 25 Ιούνη, δικαστήρια Ευελπίδων, 9.00πμ

